

“Ongelofelijk wat zo’n korreltje al niet kan doen”

Na een zwempartijtje in een meer ruim een jaar geleden zat de toen vierjarige Kika ineens onder de jeukende, rode pukkeltjes. De klachten gingen van kwaad tot erger. Na een paar weken vond moeder Eline het welletjes en ging ze met Kika naar arts voor homeopathie Toos van Pampus.

Door: Yvette Kuiper*

“Aanvankelijk dacht ik zelf dat het een vorm van zonneallergie was, maar de bultjes gingen na een paar dagen niet vanzelf weg”, vertelt Eline. “Het moest dus iets anders zijn. Om de huid soepel en minder droog te maken, smeerde ik Kika in met olie en ging ze niet te vaak in bad. Dat is sowieso niet goed, want de huid heeft een natuurlijke balans die je verstoort als je te vaak in bad of onder de douche gaat. Gek genoeg droogt water uit. Daarom leek het me ook beter als Kika voorlopig even niet meer ging zwemmen. Natuurlijk was dat lastig voor een kindje van vier, zeker als je broertjes, vriendjes en vriendinnetjes wel lekker kunnen spartelen. Maar gelukkig is Kika heel makkelijk en kon ik haar goed uitleggen dat zwemmen niet goed was voor haar huid. Ze begreep het wel, al was het natuurlijk niet leuk.”

Vaccinaties

Na verloop van tijd verbeterde de situatie niet. Integendeel. De eczeem bleef en Kika sliep steeds slechter, was constant moe, at niet goed, was snel aangebrand, tegendraads en binnen de kortste keren kwam ze met anderen in conflict. Eline: “Ze zat gewoon niet lekker in haar vel en dat leek allemaal voort te komen uit dat vervelende eczeem. Haar buik, rug en benen zaten helemaal onder en ze had vooral veel last van de jeuk. Ik heb het even een poosje aangekeken, maar besloot toen dat er toch echt iets moest gebeuren. Mijn man is ook bekend met eczeem en heeft er vooral vroeger vaak en veel last van gehad. Ik weet inmiddels wel wat daaraan gedaan wordt als je gewoon naar de dokter gaat. Die schrijft een hormoonzalf voor en klaar. Dat werkt uitstekend en is voor volwassenen misschien prima, maar dat wilde ik niet voor Kika. Er moest een andere manier zijn om wat

aan haar huid te doen. Vooral door mijn goede ervaringen met mijn oudste zontje die mijn arts voor homeopathie, Toos, helemaal op de rit had geholpen. Vanwege haar homeopathische begeleiding bij vaccinaties van al mijn kinderen, leek zij mij de meest logische stap. De afspraak was toen snel gemaakt.”

Type

Tijdens het eerste consult ging Kika lekker spelen en vertelde Eline over de reden van hun komst. Eline: “Toos heeft alles aangehoord en vroeg daarna honderduit. Over de zwangerschap en geboorte van Kika en over haar ontwikkeling. Eigenlijk het verhaal vanaf het allereerste begin. Daarnaast vroeg ze of ze bepaalde kinderziekten had gehad. Of ze wel eens last had van oorontstekingen. Of ze snel bloedt. Of ze meer op haar vader of op mij lijkt. En ze vroeg wat opa’s en oma’s bijvoorbeeld over haar zeggen. Toos probeerde een beeld te krijgen van het type kind dat Kika is en richtte zich vooral op haar karakter. Pas aan het einde van de afspraak keek ze naar haar eczeem. De klacht was niet het belangrijkste en slechts onderdeel van het geheel.”

Toverkorrels

Een paar dagen na het consult kreeg Eline het homeopathische geneesmiddel voor Kika thuisgestuurd. “Toos had even nagedacht over de verschillende mogelijkheden en kwam uiteindelijk bij een bepaald middel voor Kika uit. Ze moest één korreltje onder haar tong laten smelten en dat was het. Ik noem het altijd toverkorrels, want het is ongelooflijk wat zo’n klein, wit korreltje kan doen. Al binnen een paar dagen merkten we verbetering. Het eczeem werd rustiger en verdween uiteindelijk. Ook op de andere vlakken ging Kika vooruit. Ze sliep en at beter, kwam steeds beter in haar vel en dat kwam ook de rest van het gezin ten goede. We zijn een paar weken later op vakantie gegaan en Kika heeft nergens meer last van gehad. Ook na het zwemmen bleef de uitslag weg en leek alles als vanouds. Eind goed, al goed.”

Oorontsteking

Natuurlijk had Eline net zo goed met Kika naar de huisarts kunnen gaan. Ze koos echter voor de homeopathie. Eline: “Maar het is niet zo dat ik met alles direct naar Toos ren en aan mijn huisarts voorbij ga. Homeopathie staat niet op nummer één, maar is een welkome aanvulling op de reguliere geneeskunde. In principe ga ik met acute dingen eerder naar de huisarts en wanneer er sprake is van iets chronisch of structureels klopt ik bij Toos aan. Dus bij één oorontsteking stap ik naar de huisarts, maar na de vierde

*Yvette Kuiper
is auteur,
freelance
journalist en
tekstschrijver.

of vijfde keer ga ik naar Toos om te zien of er misschien iets anders aan de hand is op een dieper niveau. Tot voor kort wist ik niet dat de homeopathie ook bij acute klachten kan helpen. Bovendien vind ik het prettig dat Toos jarenlang consultatiebureau-arts is geweest. Dat geeft me als moeder een heel goed gevoel.”

Balans

Vooraf voor haar kinderen is Eline erg positief over de homeopathie. “Als volwassenen zitten er wat de inname betreft wat meer beperkingen aan, maar voor kinderen is het ideaal. Ik zie de homeopathische geneesmiddelen ook niet als medicijnen en dat voelt goed. Bij Toos heb ik het idee dat ik serieus wordt genomen en zij neemt veel meer tijd dan de huisarts. Daar moet je je verhaal in tien minuten kwijt, terwijl Toos er zo’n anderhalf uur voor uittrekt.

Ook de benadering is totaal anders. De huisarts richt zich op de klacht aan zich, terwijl Toos naar het geheel kijkt. De oorzaak van de klacht kan immers in een totaal andere hoek zitten. Die holistische benadering spreekt me erg aan. Ik verwijst mensen in mijn omgeving regelmatig door naar een homeopaat, omdat ik razend enthousiast ben over de resultaten. Baat het niet, dan schaadt het niet, toch? Homeopathie is voor mij een natuurlijke manier om mijn kinderen weer in balans te brengen zonder heftige geneesmiddelen te hoeven gebruiken. Ik geloof heilig in de aanpak en ben overtuigd van de werking van de toverkorrels.”

>>

Als huisarts kreeg Toos van Pampus veel vragen over homeopathie. Om goede antwoorden te kunnen geven, verdiepte ze zich hierin en begon ze uiteindelijk met de opleiding tot arts voor homeopathie. Ze studeerde in 1996 af en startte haar eigen praktijk in Huizen. Inmiddels houdt ze ook praktijk in Amsterdam.

“Kika kwam vorig jaar zomer voor de eerste keer bij mij op het spreekuur”;

herinnert Toos zich. “Ze stapte samen met haar moeder Eline parmantig binnen. Zonder gêne, met een open blik en heel nieuwsgierig. Kika kwam op mij over als een zonnig, grappig en vrolijk kind. Heel communicatief, zelfstandig en totaal niet angstig. Een kind dat zich naar je toekeert, om naar te kijken en tegen te praten. De meeste kinderen moeten vaak eerst de kat uit de boom kijken, houden hun moeder vast of verstoppen zich zelfs achter haar. Bij Kika was dat zeker niet het geval en dat vond ik opvallend.

Tijdens het eerste consult heb ik zowel met Kika als met haar moeder gesproken. Eline vertelde de reden van het bezoek en van daaruit ben ik verder gegaan, onder andere met het uitvragen van de klachten. Daarnaast probeerde ik te ontdekken wat voor soort kindje Kika is en welke beleving ze heeft. Ik kende de familie al een beetje, omdat Eline met haar oudste ook bij me was geweest en omdat ik de vaccinaties van haar kinderen homeopathisch begeleid. Ik had Kika echter nog nooit gezien, dus dit was de eerste keer.

De directe aanleiding voor hun komst was Kika's eczeem die getriggerd werd door haar recente vaccinatie. Na een zwempartij ontstond er een rode, vlammeende, droge en jeukende uitslag, vooral op haar lijfje en op haar hoofd. Dit eczeem zorgde er vervolgens voor dat Kika wekenlang erg moe, huilerig, dwars en witjes was. Ze voelde zich niet meer veilig, at slecht en maakte snel ruzie. Kortom, ze was van slag en zat niet lekker in haar vel.

Qua middel heb ik heel even aan Pulsatilla gedacht vanwege Kika's geschiedenis van oortontstekingen en door de tekening met bloemetjes die ze had gemaakt. Kinderen tekenen namelijk vaak in welke energie ze zitten, dus dat is een belangrijke aanwijzing voor mij als homeopaat. Maar de andere kenmerken van Pulsatilla, zoals afhankelijkheid, wisselende stemmingen en verlegenheid, pasten totaal niet bij Kika.

Phosphorus kwam veel sterker naar voren in haar openheid, haar goede communicatieve vaardigheden, haar nieuwsgierigheid en haar vrolijkheid. Kika had veel vriendjes en vriendinnetjes, had geen angst voor het onbekende, maar durfde niet alleen te slapen en was bang voor vliegen en spinnetjes.

Ook haar grootmoeder, die ik ook ken, was voor mij een Phosphorus aanwijzing. Kika trekt veel met haar op en lijkt erg veel op haar oma: een positieve, vrolijke en luchtige vrouw. Alleen de bloedingsneiging zag ik niet in Kika terug. Ik was er zo goed als zeker van dat dit het juiste middel moest zijn. Ik heb de Phosphorus in 200K

gegeven. Bij een vitaal kind begin ik meestal met deze potentie, zeker als de klachten vooral lichamelijk zijn. Een maand later had ik een telefonische afspraak met Eline. Het ging al een stuk beter met Kika. Haar huid was rustig, ze was niet meer uitgeput en ze kon zich weer beter amuseren. Volgens Eline was de oude, sprankelende, zonnige Kika helemaal terug en ook de omgeving merkte dat spontaan op. Ze zat goed in haar energie. Ik heb nog wel regelmatig contact met Eline, maar dat is met name voor twee van haar jongere kinderen. De kleinste begeleid ik momenteel met de vaccinaties en zijn oudere broertje is onder behandeling vanwege oortontstekingen. Maar wat Kika betreft kan het op het moment eigenlijk niet beter. Voor haar eczeem is ze uitbehandeld.

Ongeveer de helft van mijn cliënten bestaat uit kinderen. Zij kunnen mij enorm boeien. Tot twee jaar geleden werkte ik ook als consultatiebureau-arts. Kinderen zijn nog zo open, zo vol verwondering en vertrouwen. Ik kan enorm genieten van hun onbevangenheid en ik bewonder hun veerkracht. Ze hebben hun hele leven nog voor zich en geven het idee dat alles nog mogelijk is. Dat is natuurlijk niet zo, want iedereen heeft zijn eigen thema.

De rol van ouders is ook ontzettend belangrijk. Kinderen leven soms problemen van de ouders uit, omdat ze imiteren en kopiëren. Dat kunnen ze dan zelf ook weer aan hun eigen kinderen doorgeven. Als ouders zich daarvan bewust zijn, kunnen ze soms zelf de cirkel doorbreken en het probleem oplossen. Als je als ouder verandert, verandert je kind namelijk ook. Ouders kunnen ook veel van hun kinderen leren. Voor mij blijft het na al die jaren nog steeds verbazingwekkend hoe de homeopathie werkt. Het is schitterend om iemand een klein duwtje in de rug te geven, zodat het eigen lichaam zichzelf kan genezen. Het klinkt misschien gek of wat kinderachtig, maar ik word er nog iedere keer blij van.” ●

Hans Oostrum Fotografie, Den Haag